

ния въпросъ, по който, възприемайки тезата на радикалнитѣ елементи, допринесе за изострянето на конфликта и така за неговото разрешение.

В. „Врѣмя“ се явилъ една година по-късно отъ „Турция“ — на 7 августъ 1865 година, сѣщо въ Цариградъ, подъ редакцията на Т. Бурмовъ. „Врѣмя“, който излиза две години (1865—1867) седмично, 4 стр. форматъ 2^о при абонаментъ за Цариградъ 4 бѣли меджидиета, за турскитѣ провинции 4½ бѣли меджидиета, а за Сърбия, Австрия, Русия 5 бѣли меджидиета, билъ създаденъ съ цель да се бори за православната вѣра въ единъ моментъ, когато католическата пропаганда и острата борба противъ гръцката патриаршия рушили устоитѣ на православieto.

„Врѣмя“ се обявява решително противъ промѣната на българската вѣра, но иска „поправѣ-тѣ на църковно-то управление, подъ кое-то сми ся досега намирали“ (бр. 1, г. I, 1865 г.). Българитѣ трѣбва да искатъ само това, което биха били съгласни да дадатъ не само гърцитѣ, но и турцитѣ. Не одобрява крайнитѣ срѣдства, съ които си служатъ българитѣ въ борбата съ патриаршията; тѣ трѣбва да предявяватъ по-умѣрени, по-обмислени искания, да действуватъ постепенно и съ тактъ, защото, „патриаршия-та е едно здание, което не наши-тѣ сили, но и по важни отъ тѣхъ не можѣтъ лесно ручна и кѣмъ това ний не трѣбва да ся стрѣмимъ, защото и не ни понася“. (бр. 8, г. I, 1865). Това становище предизвикало негодувания и огнени протести въ цариградския и емигрантския печатъ. Така „Врѣмя“ се очертава като по-голѣмъ привърженикъ на поддържане връзки съ патриаршията, дори отъ умѣрената, еволюционната партия начело съ Кръстевичъ, Иларионъ и др.

„Врѣмя“ отдѣля особно мѣсто на реформирането на учебното дѣло. Въ 1865 година въ Европа се започва движение за реорганизиране на училищната система. „Врѣмя“ следи внимателно това движение (помѣства въ нѣколко броя една статия отъ „Revue des deux mondes“ за общонароднитѣ обучения въ американскитѣ училища). Обявява се решително противъ проекта на Митхадъ-паша за създаване общи училища за християни и мюсюлмани.

Литературната частъ е слабо застъпена. Отъ време на време се появява по нѣкой преводенъ разказъ. Сътрудници: Жинзифовъ, Д. В. Карановски, С. Захариевъ и др.

Увеличението броя на българскитѣ периодични издания и засилването желанието у българина да чете, види се, е подтикнало нѣкои по-събудени вилаетски управители да издадатъ вилаетски вестници съ пропаганденъ характеръ на турски и български, или на български, турски и гръцки езикъ.

Първиятъ вилаетски вестникъ е издаденъ по починъ на Русенския вилаетски управителъ, Митхадъ-паша. Този вест-